

קרבת אלוקים

נספח ישיבת עם מתיישב של מו"ר מנחם מנדל זצ"ל ורמב"ם ליוני הגאון הרב שלמה משה עמאר שליט"א

הראשון לציון
רובת שדר ירושלים

הקורבן

מו"ר הגאון הרב שלמה בצרי שליט"א

רב קהילה וראש כולל
בבית כנסת בית יוסף
רחוב גלבוע 11 גבעתיים

והוא מה שהיה דוד המלך אומר (תהלים עג, כח): ואני קרבת אלהים לי טוב.

"קרבת אלוקים" כפשוטו, הקרבה הזאת שהארס מקרב את עצמו תמיד במחשבתו אל ה' יתברך, בזה טוב לו שנעשה רחוק מן החטא ומשיי יותר את השלמות בעבודת ה'. קרבת אלוקים זה העיקר, לכן ה' יתברך נתן לנו רמ"ח מצוות עשה כנגד רמ"ח איברים ושס"ה מצוות לא תעשה כנגד שס"ה גידים, כדי שנקדש גם את האיברים שלנו שיהיו ראויים להיות רבוקים בה'. "אשר קידשנו - במצוותיו", המצוות מקדשות אותנו. כל מצוה נתנת באדם קדושה כללית, אך גם בכל מצוה יש קדושה על איבר מסוים ששייכת לו. וככל שהארס מתקדש כולו, גם בגופו ואבריו, כך זוכה יותר לקרבת אלוקים.

ואומר (תהלים כז, ד): אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי וגו'. "אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש, שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחיות בנעם ה' ולבקר בהיכלו". רבנו הרמח"ל מוסיף עוד פסוק מתפילותיו של דוד המלך ע"ה, ללמדנו את הדרך להגיע לקרבת אלוקים, "אחת שאלתי", דבר אחד אני מבקש - 'שבתי בבית ה' כל ימי חיי'. האחת הזאת שעליה העמיד דוד את כל תפילותיו ובקשתו היא התורה, רק בה ועל ידה משיגים קרבת אלוקים, לשבת בבית ה'. לא לחינם אמרו רבותינו "אם פגע בך מגול זה משכנו לבית המדרש", כי כשהארס בא לבית המדרש הוא זוכה לקרבת אלוקים, ממילא כבר תש כחו של היצר, וכשהארס יושב ולומד תורה בבית המדרש הרי הוא מסיים את המערכה מולו. לחיות בנעם ה' ולבקר בהיכלו, אי אפשר להגיע למדרגה של לחיות ולהיות קרוב כל כך לה' ללא בית-המדרש, על כך אמר 'שבתי בבית ה' כל ימי חיי', כי בלי לימוד תורה אין לאדם אפשרות להיות דבוק בה'. רק על ידי לימוד התורה באה הרבקות בה', ככל שהארס לומד ועמל בתורה כך דבק בה'. כמובן, מדובר בלימוד עם מחשבה טהורה, לימוד עם רצון להתקרב לה', לימוד המביא לחשבון נפש ותיקון המידות. כך האדם זוכה לחיות בנעם ה', להיות תמיד חוזה ורואה בנעם ה', בשפע שלו, בשכינה, להיות תמיד קשור ודבוק בו. לדעת שהכל באשר לכל הוא מאיתו יתברך, גם הטוב וגם הרע, לחיות את זה באמת, בכל הקורה אותנו להיות קשורים ודבוקים בה'.

טעם בהקרבת קרבן

האלשיך הקדוש פירש על פי הרמב"ן, כי ענינו של הקרבן הוא, שכאשר יראה האדם כיצד זורקים את דם הבהמה ושורפים את אבריה, יחשוב בלבו כי מן הדין ראוי היה הוא בעצמו שייעשה לו כך בגלל חטאיו, אך בחסד ה' מקרבת הבהמה ככספה תחתיו. ובספר "צדוד המוד" פירש, כי הקרבן הקרב על גבי המזבח הוא בבחינת "מכב" - מתוך האדם, דהיינו, כאשר האדם מתחרט. מתענה וממנע דמו וחלבו על ידי הצום - כאילו מקריב עצמו על גבי המזבח. אשר על כן, המילה "מכב" מרמזת באותיותיה את ראשי התיבות של מידה כנגד מידה, כלומר, כאשר ידע האדם בלבו, שמה שנעשה בבהמה - סקילה, שריפה, הרג וחנק - הוא תחתיו - אז יתכפר ויתרצה לו.

הסוד הצפון בקרבן - תיקון הבריאה

האדם הוא נור הבריאה ודרגתו גבוהה מדרגת הבקר והצאן, הצומח הוא בדרגה נמוכה מן החי, והדומם הוא בדרגה פחותה עוד יותר מזו של הצומח כעשיית הקרבנות מביאים אנו לפני ה' את כל הדרגות שבבריאה, החי - בקר, צאן ועופות מהם הובאו לקרבנות, הצומח - ממנו הביאו את המנחות העשויות מסולת ושמן. הדומם - המלח שניתנה לו ברית מלח עולם להקריבו על המזבח ולהוסיפו לכל קרבן. אי לכך, כל הבריאה מתוקנת על ידי הקרבת הקרבן. האדם אוכל או מקריב בהמה שחיותה מן הצומח, והצומח ניזון מן האדמה - הדומם, ועל ידי כך, נתקן ונשלם העולם, האדם נבדל מכל הבריאה, אמנם בגופו - בהמה, אך בכוח שכלו - מלאך ה'. גופו - תאוה, נשמתו - אהבה, הנוף - בן חלוף, והנשמה - נצחית, לאחר שאדם נפטר מהעולם ומסור נשמתו למרומים עומדת היא תחת כסא הכבוד וחוזרת לצור מחצבתה.

בהקרבת הקרבן אדם מתקן את המחשבה הרבור והמעשה בזמן הקרבת הקרבן האדם מתקדש, מתעלה ומתרום, ועל ידי כך מתקן את המחשבה, הרבור והמעשה. כנגד המעשה - סומך ידיו על הקרבן. כנגד הרבור - מתוודה בפיו על עונותיו.

כנגד המחשבה - שורף את הקרב והכליות על גבי המזבח שהם כלי המחשבה והתאוה. כנגד דמו שלו - זורק דם הקרבן על המזבח וכך משמש הקרבן כוסף תחת נפשו.

כאייל תערוג

מו"ר הגאון הרב אייל עמרמי שליט"א

ראש מוסדות
"כאייל תערוג"

לא יאומנו! כמה החזון איש שומר על ניקיון לשונו!

תדעו לכם שכל רבותינו הקפידו לשמור על לשונם. ה"חזון איש" הקדוש מעולם לא הזכיר את המילה "שירותים" אלא היה אומר "החדר בלי המזוזה", כלומר השתדל לא להוציא מילה מגונה מהפה. זה היה דרכם של אנשים גבוהים... אבל בדרגות שלנו זה לדבר יפה לבן שלך שלא קם לתפילה ולהגיד לו: 'כמה היה משמח אותי אם היית בא איתי לתפילה' ולא לצעוק ולגדף אותו. וכאשר האדם מצליח לשמור על ניקיון הדיבור אז הוא זוכה למשוך את הברכה של יום השבת לכל שאר ימות השבוע, כי מלשון דיבור נקי אנחנו מרוממים את עצמנו, כמו שאנו אומרים בתפילה: "ורוממנו מכל לשון", שעל ידי הלשון אנחנו מתרוממים. ולכן אדם שמרחם על נשמתו צריך לשים סכין בגרון, כמו שכתוב: "וְשִׁמְתָהּ שִׁכִּין בְּלֶעָד אִם בָּעַל נֶפֶשׁ אֶת־ה' (משלי, כ"ג), כלומר כל מילה לחתוך אותה איפה שצריך לחתוך אותה, אם זה לאישה ואם זה לכל הסובבים אותו.

השבע שערות הקודש
של הרב שלמה בצרי שליט"א
בנישא מרשת השבוע והחזרה הקדוש

מידי יום חמישי
בשעה 20:00

בבית כנסת המרכזי בית יוסף
רחוב גלבוע 11 גבעתיים

כולם מוזמנים!

התקשרו עכשיו למספר הטלפון
אליהו מלאש 050-2233507

השיעור לעילוי נשמת מו"ר הרב חיים הכהן בן בלנקא זצוק"ל

דפ"ר צבעים אמיתיים

לעילוי נשמת: אדית בת טובה, מו"ר מנחם מנדל זצ"ל ורמב"ם ליוני הגאון ר' עובדיה יוסף זצוק"ל. מו"ר מנחם מנדל זצ"ל ורמב"ם ליוני הגאון ר' עובדיה יוסף זצוק"ל. רובית מרדכי זצ"ל בת בנימין. אשתו בת למה מו"ר הרב חיים אבישולם זצ"ל (תולדות בן בלנקא).

לדיווח הנון: אילנה חוה (בן) אסתר, אורנה בת נחום, אילנה (בן) אסתר, חוה (בן) אסתר.

לירושא והצלחה: מו"ר הרב חיים רבינו בן שרה, בלמה בת מרים מרים בת אסתר, אסף בן מרים, שפחה בת אסתר, רחל חיה בת שפחה, יו"ב בן רחל חיה, שולמה בן לוצק, ארבעה בן בלמה.